

20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (5' ΛΟΥΚΑ)

Ἄρτεμιου μεγαλομ. (†326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581).

ᾠχος πλ.δ'. Ἑωθινὸν 5'.

Τάξις συμφαλλομένης
καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γερασίμου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.δ' Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Πάϛ Κε ρ

Ευ σε βει ασ τοις τροποισκαλω πι ζο μενος
α θλη τι κης α γλα ῖ ας ωφ θης σο φε κοι νω νος
προς α γω νας αν δρι κης πα ρα τα ξα μενος
ο θεν ως λυχ νος φω ταυ γης των θαυ μα των τας βο λας εκ πεμ πεις
τη οι κς με νη Αρ τε μι ε α θλο φο ο ρε
προς σω τη ρι αν των ψυ χω η η μων

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου.

Ἦχος Πα ρ

Των Ορ θο δο ξων προ στατην και εν σω μα τι Α
γγε λον και θαυ μα τερ γον θε ο φο ο ρον νε ο φα
νεν τα η μιν ε παι νε σω μεν πι στοι θει ον Γε
ρα σιμον ο τι α ξι ως πα ρα Θε ο α πει λη

φεν ^Δ_δ ι α μα των την α ε να ον χα ριν ^π_ρ ρων νυ
 σι τες νο σεν τας και δαι μο νων τας ι α α ται ^Δ_δ
 δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρυ ει ι α α μα α
 τα ^π_ρ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε ^Δ_δ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π_ρ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δικαι ος Δα βιδ ^Δ_δ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων ^Δ_δ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π_ρ δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ_δ
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς
 ς σου ου ου ου ^π_ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ανεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
και αγ γε λοςφω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρωντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Ανα στα ας εκ του τα αφουως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη
ρυ υ ξαι την ε γερσιν α πο στο λοιςως γε γρα πται και
δρο μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως
εν τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει
δε ε τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει
ου σω μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ

σας ε ε βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος
ο τι σω ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα
τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Την ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον
το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη
φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον
λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ αστην λυ τρω σιν της Οι
κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον
τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω
κο ο σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των
δι α του το βο ω ω μεν αυ τη
ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
σθαι
το ο κο ον σου

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη
γερ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

T α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

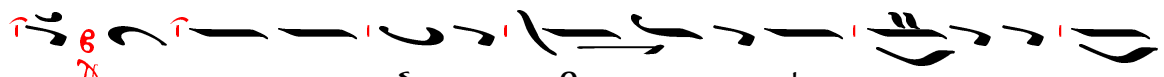
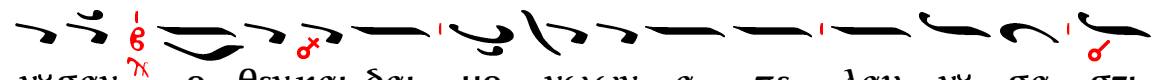
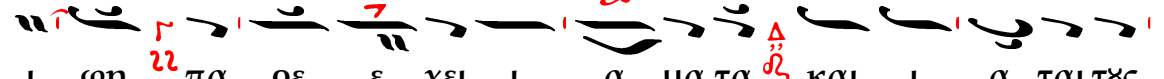

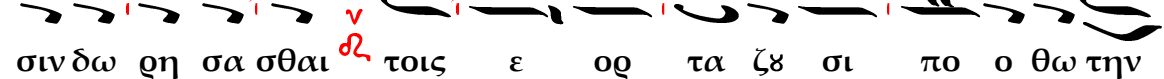

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Επι σοι χαίρει κεχαριτωμένη πα
σα ἡ ἡκτισίς Ἀγγέλων το συστημα και ανθρω
πων το ογε νος ἡ γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος ἡ ἡ μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
τε ρανου ρα νων α πει ει ρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

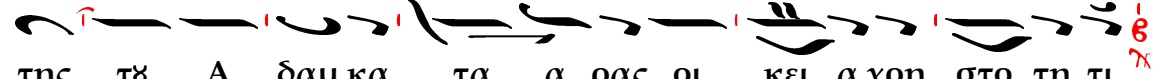

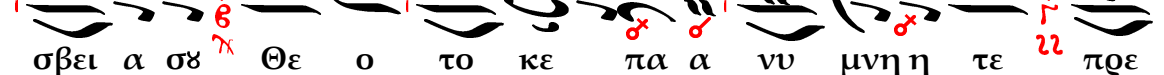
Καὶ τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα
τοῦ ὀσίου μετὰ τοῦ θεοτοχίου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ. Νη ρ

Ησο ρο ος τει ψα α νσ τσ σε πτ
μυ ρο θη η κη της χα α ρι τος θαν μα στη
ω ω φθη δι α πνε υ σα υ περ παν τα Α ρω μα
τα ο σμη ν α θα να σι ι ας ως μυ ρον υ ρα νι

 ον και ευ ω δι αν θει ει αν ψυ χας κα τευ φραι

 νσαν ο θεν και δαι μο νων α πε λαν νσ σα στι

 ι φη πα ρε ε χει ι α μα τα και ι α ται τς

 πασχοντας θε ο φο ρε Γε ε ρα σι ι με πρε

 σβεν ε χρι στω τω θε ω των πται σμα α των α φε

 σιν δω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα ζσ σι πο ο θω την

 α γι αν μνη η μη ην σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

H τον πα αν των Δε σπο ο την και Ποι η την

 τε το κυνι υια εν υ υ λη τη καθ η μας

 σι ι Κο ρη φυ σε σι και θε λη σε σιν Αχ ραν τε

 μι α δε υ πο στα α σει η μας εκ λυ τρσ με νον

 της τσ Α δαμ κα τα α ρας οι κει α χρη στο τη τι

 ρυ σαι πα σης βλα βη ης και φθο ρας και α να αγ

 κης πι ι στει προς τρε χοντας τη τα χει α πρε

 σβει α σθ Θε ο το κε πα α νυ μνη η τε

σβευε τω σω Υι ω ω και Θε ω των πται σμα α των
δσ ναι την συγ χω ρη σιν τοις ορθο δο ξως υ μνσ
σσι τον α ασπορον το ο κο ον σσ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α
τσ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθητε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύνομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ ^{u q}

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
η μος ^{v' 22} κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{v' 22} ε εν νε ε
κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα ^{u q} τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα ^{u q} και αι συν ε ε α αυ
τω ^{v' 22} το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^{u q}
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα ^{u q}

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων
εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει ει στον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σθ υ υ θρη νο λο γσ υ υ υ σαι ^υ9 αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ^υ9 θρη η νσ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ^υ9 την α να

α α στα σι ιν δε ^υ22 α πο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α τε ^υ9

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ9

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^υ22 με τα μυ ρων ελ θσ υ υ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ9 ε νη

χσ υ ντο Α γγε ε ε λσ ^υ22 προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ9 ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϑ ϑ ϑ με εν Πα τε

ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τϑ τϑ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϑ σι ι ι α ^υ₂₂ συν τοις Σε ε ρα α φιμ ^υ₂₂ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^υ₉

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^υ₂₂ και εις τϑς αι

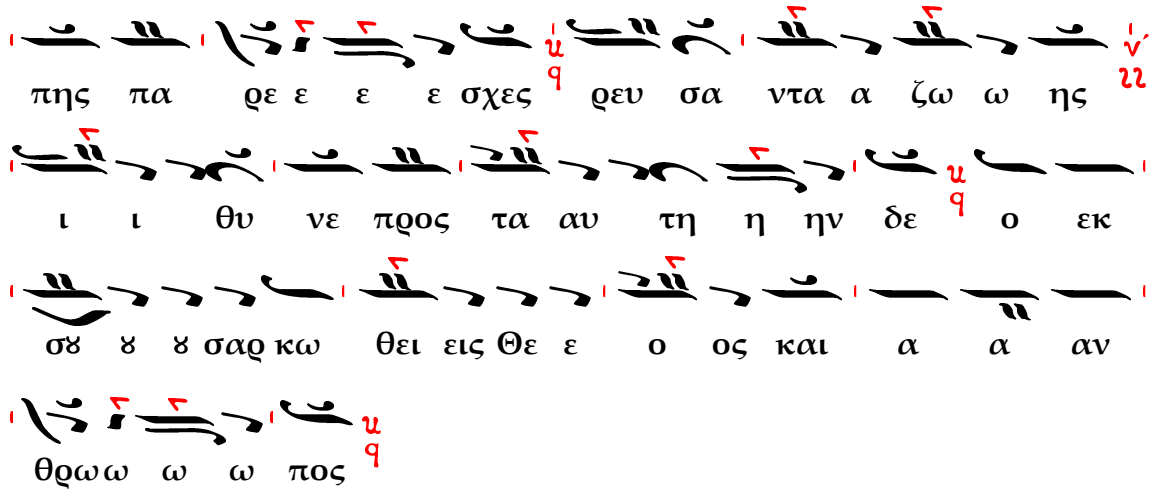
ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϑ ϑ ϑ

σα ^υ₂₂ τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ^υ₂₂ α α ντι ι λυ υ υ υ

 πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ
 σϝ ϝ ϝ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρωω ω ω πος

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι ι α A
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι ι α A
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ἠϋλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν
 Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς
 εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον·
 Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος πλ. Νη ς

Εκ νεοτητος μου ο εχθρος με πει
ραζειταις ηδοναις φλεγει με εγω δε πεποιθως εν
σοι Κυριε τροπουμαι του τον

Οιμισουντες Σιων γενηθη η τωσανδη
πριν εκσπαση η ναιως χορτος συγκοψει γαρ Χριστος
αυχεενας αυτων τομη βασανων

Χ **Δ**οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι τοζηντα παντα φως εκ
φωτοος Θεος μεγας συν Πατρι υμνου ουμεν
αυτοο και τω λογω

Ἀντίφωνον Β΄

Ηκαρδια μου τω φοβω σου σκεπεσθω
ταπεινοφρονου ου σου σαμη υψωθει ει σααπο

πε ση εκ σουου πα νοι κτιο μον ^v _{δ2}

E πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει

και κο λα σει ^v _{δ2}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^Δ _{δ2} και νυν και α ει και εις τους αι ^χ _{δ2} ω νας των αι

ω νων α μην ^v _{δ2}

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει

το θει ον ^v _{δ2}

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το

ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α

πο των εν θεν δε ^v _{δ2}

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε

ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο

να ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου

ε φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ

μορ φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κλον η τι τερ πνον αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε

πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γος

κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν ρ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ρ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ρ πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ρ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Ἦχος Δι-Θ

Ελεημονελεησον με ο Θεος κατα
τατομεγαελεος σου και κατα το πληθος
των οικτιρων σου εξαλειψον το ανομημα μου

Επιπλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγνωσκω και
η αμαρτια μου ενωπιον μου εστι διαπαν-
τος

Σοιμωνη η μαρτον και τοπονηρον ε-
νωπιον σου εποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησης εντω κρινεσθαι
σε

Ιδε γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ θ

I δθ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ασ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ασ σθ ς ς ε δη λω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ Δ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

A πο σρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαστας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ και
το Πνευ μα σσ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σσ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σσ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτηρι ι ας μα α γα λ ι α σε ται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησθ

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυρι ε εν τη ευ δο κι α
σθτην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

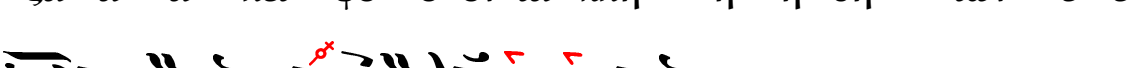
Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

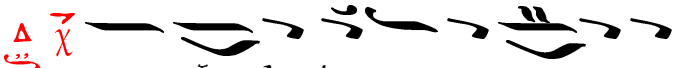

 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

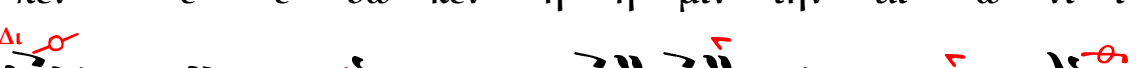
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

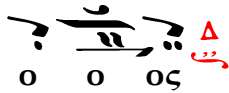
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μδ

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνά δ'.

Ῥοδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθέने· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν νέμοις μοι πλουσίαν χάριν, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀγῶνα Μάρτυς τὸν καλόν, ὡς ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄυλον· ὅθεν δυσωποῦμεν, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φαιδρά σου Μάρτυς ἑορτῆ, πάντας συνεκάλεσε, χαρμονικῶς εἰς πανδαισίαν σήμερον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ

παλαίσματα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἔνστασιν· ὧν κατατροφῶντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθέντα μάκαρ ἐν σταυρῷ, τὸν ἀκατανόητον, σωματικῶς κατανοήσας Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, ἐθελούσιον ἐπεπόθησας νέκρωσιν, τὴν διὰ βασάνων· ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ ἀσώματος, ὑπερβολῆ φιλανθρωπίας Πάναγνε, πάθει προσωμίλησε, καὶ ἀπάθειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

**Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Γεράσιμος μέλπει σοι τῷ Γερασίμῳ. Ἀμήν.**

ᾠχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωσὶν μοι θείαν καὶ λόγον χορήγησον, Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ταῖς τοῦ Γερασίμου, τοῦ σὲ μεγαλύναντος, πρεσβείαις Ὑπεράγαθε, ὡς ἂν τούτου ὑμνήσω, τῶν ἀρετῶν τὰ παλαίσματα, καὶ τὰ τῆς ἀσκήσεως σκάμματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ νεαρᾶς τῆς ἡλικίας Ὅσιε, ὄλον ἀνέτεινας, πρὸς Χριστὸν τὸν πόθον, οὐρανίῳ ἔρωτι, καὶ κοσμικὴν τερπνότητα, παριδῶν θεοφρόνως, τούτου τοῖς ἵχνεσιν ἔσπευσας, βίῳ ἰσαγγέλῳ Γεράσιμε.

Δόξα.

Ῥημάτων θείων πληρωτὴς γενόμενος, πάτερ Γεράσιμε, μετανάστης ὠφθης, τῆς πατρίδος Ἅγιε, γονεῖς ἀπαρνησάμενος, καὶ γηγίνων τὴν σχέσιν, καὶ ξενιτεύσας ἀπείληφας, πλοῦτον ἀληθῶς τὸν οὐράνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τοῦ παντός τὸν αἴτιον, ἐν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, τέτοκας Πανάχραντε, ὃ ἦν μὲν διαμείναντα, τοῖς ἀνθρώποις δὲ πᾶσι, τὴν σωτηρίαν βραβεύσαντα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ἄδου ἀνάκλησιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις ἔνδοξε, ἐπιποθῶν ὑπήνεγκας, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θείᾳ χάριτι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον, τῆς σῆς καρδίας πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις, τῶν βασάνων· καὶ γὰρ ἐστήρικτο, νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκρίω ἀναρτώμενος, καὶ νιφάσι πάντοθεν, τῶν σπαραγμῶν κυκλούμενος, σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον, ἐνητένιζες σῶζειν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, σοῦ παναχράντων Κύριος, διασώζων τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ Μαρτύρων τοὺς δῆμους ἐπεσπάσατο.

Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρὸν βαστάζων τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῶν ὤμων σου Πάτερ, ἀπὸ τόπου διατρέχεις εἰς τόπον, ἀναβάσεις τὰς σεπτὰς, μούμενος Γεράσιμε, ἀνδρῶν τῶν ἐναρέτων, ὧν μιμητῆς ὠφθῆς ἄριστος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν λαβὼν παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐνεδύσω τὸ σχῆμα, τῶν ἀγγέλων ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἀπεβάλου πᾶν φθαρτόν, ἐκ τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, ἀγγελικὴν ἐν πᾶσιν, ἐπιδεικνύμενος ἄμιλλαν.

Δόξα.

Μαράνας Πάτερ τῆς σαρκός, δι' ἀρετῆς τὰς ὀρέξεις, τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ τὸ σῶμά σου σαφῶς, ἀφθαρτισθὲν Γεράσιμε, ἢ Κεφαλλήνων νῆσος, ὡς θησαυρὸν μέγαν κέκτηται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅρος ἐδείχθης νοητόν, ὡς ὁ προφήτης προλέγει, καὶ κατάσκιον χαρίσμασι θείοις, Θεοτόκε Μαριάμ· ἐκ σοῦ γὰρ προελήλυθε, Χριστὸς σώζων τὸν κόσμον, τοῖς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πάθει.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα.

Τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Ἀρτέμιον, εὐφημήσωμεν πίστει· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει, ἀνθρώπων προΐσταται.

Δόξα. **Τοῦ Ὁσίου.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐν συντόνοις νηστεύεις καὶ προσευχαῖς, καὶ πολλαῖς ἀγρυπνίαις δουλαγωγῶν, τὸ σῶμά σου Ὅσιε, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας, πρὸς οὐρανῶν τὰ κάλλη, καὶ δόξαν τὴν ἀρρόητον, ἧς ὤφθης κληρονόμος, τελέσας τὸν δρόμον σου. Ὅθεν τῶν θαυμάτων, δεδεδεγμένος τὴν χάριν, πηγάζεις τοῖς χηρῶσι, δαψιλῶς τὰ ἰάματα, θεοφόρε Γεράσιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινὴν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐδίας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Μὴν Ὀκτώβριος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄, καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ΄.

Τῇ Κ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός. μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου. (†362)

Στίχ. Ὁ πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ,

Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος.

Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρων αὐχένα τμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρτέμιος, δοῦξ καὶ αὐγουστάλιος Ἀλεξανδρείας γενόμενος καὶ πατρίκιος ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου. Τοῦ δὲ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ δραξαμένου τὴν βασιλείαν καὶ τοὺς χριστιανοὺς τιμωρουμένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, αὐτόκλητος εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ μακάριος ἔρχεται· καὶ τὴν παρανομίαν αὐτοῦ διελέγξας, τύπτεται βουνεύροις ὠμοῖς καὶ τριβόλοις ὀξέσι τὸν νῶτον ξέεται καὶ ὀγκίνοις τὰς πλευρὰς καὶ τὰ βλέφαρα διαπείρεται καὶ ὑπὸ λιθοξόων μεγίστης πέτρας διαιρεθείσης μέσον ἐμβάλλεται· καὶ τῆς πέτρας μέσον ἀπολειφθεὶς, ὀφθαλμῶν στερεῖται, τὰ ἔγκατα τῇ γῆ συνελαύνεται καὶ τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Μερικῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου διήγησις

Ἄνῆρ τις, διδύμους ἔχων λίαν ἐξωγκωμένους, ἦλθε πρὸς τὸν ἅγιον κλαίων καὶ τὴν ὑγίαν ἐπιζητῶν. Ἐπεσεν οὖν ἐν στρωμνῇ μέσον τοῦ ναοῦ· καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντα, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἅγιος· Ὑπόδειξόν μοι τὸ πάθος σου. Ὁ δὲ ἐσχημάτισεν ἑαυτὸν εἰς ὑπόδειξιν· καὶ τοῦ ὄγκου τῶν διδύμων ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ εὐφυῶς περιδραξάμενος, ἔσφιγξεν ὄσης δυνάμεως εἶχεν· ὁ δὲ ἀσθενῶν μεγάλως ὀδυνηθεὶς καὶ τό, Οὐαί! ἀνακράξας, ἔξυπνος γενόμενος, εὔρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Ἄτερος δὲ πάλιν, κήλας (σπάσιμον) ἔχων δύο ἐν τοῖς διδύμοις, ἐλθὼν πρὸς τὸν ἅγιον καὶ παννυχίσας, ἀνεκλίθη πρὸς ὕπνον. Φανεὶς δὲ αὐτῷ ὁ ἅγιος καὶ τὸ πάθος γυμνώσας καὶ ψηλαφήσας ταῖς χερσὶ, κατεσφράγισεν αὐτόν· καὶ νύξας τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν. Ὁ δὲ ἀσθενῶν, ἔξυπνος γενόμενος, εὔρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ.

Ἄτερος δὲ πάλιν, ὑδροκήλην ἔχων μεγάλην, τῷ ἁγίῳ προσῆλθε· καὶ τούτου κατὰ τοὺς ὕπνους ὁ ἅγιος μετὰ ξίφους τὸ πάθος περισχίσας, δυσωδίαν οὐ

μικράν τοῦ ὑγροῦ κενωθέντος προσέφερον. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ ἀσθενῶν, εὔρε μὲν ἑαυτὸν ὑγιῆ, τοὺς δὲ χιτῶνας αὐτοῦ καὶ τὸ ἔδαφος δυσωδίας καὶ σήψεως πολλῆς καὶ ὑγρότητος γέμοντα.

Ἄλλος δὲ πάλιν, νεωστὶ ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐλθὼν, τοῦ καταλόγου τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ τινος διηγουμένου αὐτά, ἠκροάσατο· καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ συγγενῇ κεκτημένος, βάρει τῶν διδύμων τὸ ζῆν ἀπολεγόμενον, ἀδιστάκτως πιστεύσας καὶ τὰ πρὸς παννυχίδα ἐπιτήδεια συλλέξας, ἔδραμε πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ πληρώσας τὴν παννυχίδα καὶ ἔλαιον ἐκ τῆς φωταγωγῶ λαβῶν, ὑπέστρεψεν, ἔνθα προσδεχθεὶς καταμένων ἦν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καταλαβὼν τὴν Ἀφρικὴν καὶ τῇ κλίνῃ τοῦ πάσχοντος ἐπιστάς, φησὶ πρὸς αὐτόν· «Ἐπειδὴ ὁ σὸς συγγενῆς περὶ σοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ με ἠξίωσεν, ἔσο ἀπὸ τοῦ νῦν ὑγιής». Ὁ δὲ διωπνισθεὶς, εὔρεν ἑαυτὸν ἐν ἀληθείᾳ ὑγιῆ, καὶ τῷ παντοκράτορι Θεῷ ἐδίδου δόξαν.

Μὴ γνοὺς δὲ παρὰ τίνος τὸ τοῦ θαύματος γέγονεν ἐξαίσιον, τὴν ἡμέραν σημειωσάμενος καὶ τῷ μηνυθέντι προσγενεὶ τὴν αὐτοῦ ὑγείαν δηλώσας, ἐξέπληξε τοῦτον ἀκούσαντα, ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ, ἐν ἣ ἡ παννυχὶς ἐγένετο ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐν Ἀφρικῇ τὸν νοσοῦντα ὁ Ἅγιος ἰάσατο. Καὶ δραμὼν πρὸς τὸν ναὸν αὐτοῦ αὐθις, ἀξίαν ἐδίδου τὴν εὐχαριστίαν· καὶ τοῖς παροῦσι τὸ θαῦμα ἐκδιηγούμενος, γράφει παρευθὺς τῷ ἰαθέντι, τὴν τε ἀκολουθίαν τοῦ πράγματος καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα.

Ἔτερος πάλιν, ἐν τοῖς αὐτοῖ παιδογόνοις βάρει οὐ φορητῷ πιεζόμενος καὶ προσμένων τῷ τοῦ Ἁγίου ναῷ, οὐ μικρῶς ὤχλει τὴν ἴασιν ἐπιζητῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος φανεὶς, λέγει πρὸς αὐτόν· «Ἀπελθε εἰς τὸν χαλκέα Ἰωάννην τὸν γειτονοῦντά σοι, καὶ τῆς κήλης σου τῷ ἄκμονι τούτου ἐπιτεθείσης, αὐτὸς ἐκπυρώσας τὴν σφύραν καὶ δοὺς αὐτὴν μετὰ δυνάμεως, εὐθέως ἰάσεται σε». Τοῦ δὲ πρὸς τὴν ὀπτασίαν πάσχοντος καὶ μὴ βουλομένου τοῦτο ποιῆσαι, ὁ Ἅγιος αὐθις αὐτῷ τὰ αὐτὰ ἐπισκήπτει. Ὁ δὲ καὶ ἔτει ἐδυσχέραινε. Καὶ πάλιν φανεὶς ὁ Ἅγιος, ἔφη αὐτῷ· «Πίστευσον, ἀδελφέ, εἰ μὴ ποιήσεις ὅπερ σοι εἶπον, οὐκ ἂν ποτε ἰαθήσῃ». Ὁ δέ, καὶ μὴ θέλων, προσῆλθεν ἐξ ἀνάγκης τῷ χαλκεῖ· καὶ τῆς κήλης ἐπιτεθείσης τῷ ἄκμονι, ἐπεὶ τῇ καταβάσει τῆς πεπυρωμένης σιδηρᾶς σφύρας, συνεστάλη πρὸς ἑαυτόν, ἀφανὲς τὸ πάθος γέγομεν· ἐφ' ᾧ τὸν ἄκμονα καὶ μόνον ὑπὸ τῆς σφύρας κρουσθῆναι. Κάκεῖνοι τὸ παράδοξον ἐκπλαγέντες τοῦ θαύματος, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ, τῷ δοξάσαντι τὸν Μάρτυρα, ἀνέπεμψαν.

Ἄλλὰ καὶ ἐκ πίστεώς τις κηροὺς λαβὼν καὶ ἔλαιον, τὴν πρὸς τὸν Ἅγιον διώδευε τρίβον· καὶ διερχόμενος, ἠρωτήθη παρὰ τινος τῶν τὴν ῥαπτικὴν τέχνην μετερχομένων· «Ποῦ πορεύῃ, προσφιλέστατέ μοι, κηροὺς φέρων καὶ ἔλαιον;». Τοῦ δὲ περιπαθῶς φήσαντος· «Εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον ἀπέρχομαι λειτουργήσων»· μικρὸν ἐκείνου παρελθόντο, ἀνέκραξεν ὁ ῥάπτης γελοίως λέγων· «Ὁ δεῖνα, ὑποστρέφων φέρε μοι μίαν κήλην». Ὁ δέ, ἀφικόμενος πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ τὴν θείαν ἐκτελέσας Μυσταγωγίαν, ὑπέστρεψεν οἴκαδε.

Ἐν ὧσιν δὲ τὴν προκειμένην αὐτῷ τρίβον ὤδευε καὶ οἱ δίδυμοι τούτου ὑποχαλᾶν κάτω ἤρξαντο· καὶ διὰ τοῦ διαστήματος, δι' οὗ τὸν προσφιλῆ ῥάπτην καταλαβεῖν ἔμελλε, τούτων ἐξογκωθέντων, μόλις ἠδυνήθη πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Καὶ ἐπεὶ ἄφωνος καὶ σχεδὸν ἄπνους ἦν καὶ εἰς λόγους καὶ μάχας ἄμφω τὰ μέρη γεγόνασιν, ἐξ αἰτίας τοῦ γέλωτος, τὴν κήλην τῷ ῥάπτη ἀποκομίσει, τοῦ παθόντος ἐνισταμένου τηλικούτου πάθους βάρει ὑποπεσεῖν καὶ διαβεβαιουόντος, μὴ ἄλλως παθεῖν, εἰμὴ τὰ ληρώδη ἐκεῖνα καὶ γέλωτος ἄξια ἐξεφωνήθησαν ῥήματα· καὶ τούτων οὕτω διαμαχομένων καὶ τῶν

παρευρεθέντων πυνθανομένων μαθεῖν περὶ τῆς μάχης, τοὺς διδύμους ἔχων βεβαρημένους, διηγούμενος τὸν τρόπον καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους, εἰς βεβαίωσιν τούτου καὶ τῆς ἀληθείας, κουφίσας ἃ ἐνεδέδυτο μετὰ θυμοῦ, πρὸς τὸ ὑποδειχθῆναι τοῖς ὁρῶσιν ὃ πέπονθε, διὰ τῆς ἐπιλαλιᾶς τοῦ ῥάπτου, εὖρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ.

Ὁ δὲ ἑταῖρος αὐτοῦ ῥάπτης τό, Οὐαί! ἀνακράξας, ὑπέδειξε πᾶσι τὴν ἀθρόως ἐξόγκωσιν ἐπελθοῦσαν τῶν διδύμων. Πάντες δὲ οἱ παρευρεθέντες τὴν ἀθρόαν μεταβολὴν καὶ διάβασιν εἰς ἐκεῖνον ἰδόντες τοῦ πάθους, ἔκθαμβοι γεγονάσιν· Ἀνέπεμψαν δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῷ θεράποντι αὐτοῦ τὴν εὐχαριστίαν. Τῷ δὲ ἀναδεξαμένῳ τὸ πάθος· «Θάρσει, ἔλεγον, καὶ μὴ λυποῦ, ἀδελφέ· δικαία ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ· ὃ γὰρ ἐζήτεῖς, ἔλαβες».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Μαναθοῦς, πύρι τελειωθείσης. (†286-305)

Στίχ. Τί καὶ καθαρθῆς εἰς τὸ πῦρ βεβλημένη,
Ἄγνη Μαναθῶ, πνεῦμα σῶμα παρθένε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ζεβινᾶ, Γερμανοῦ, Νικηφόρου καὶ Ἀντωνίνου, ξίφει τελειωθέντων. (†308)

Στίχ. Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον
σὺν Ἀντωνίνῳ δεικνύει νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐβόρη καὶ Ἐνόη, λίθοις τελειωθέντων. (†341)

Στίχ. Λίθοις Ἐβόρην καὶ σύναθλον Ἐνόην,
Λίθων λάτραι κτείνουσιν ἀθλητοκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Ἀνδρονίκου τοῦ Κρητός, τοῦ ὑπὲρ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀθλήσαντος. (ἡ αἰ.)

Στίχ. Κρῆς ἦν ὁ ἀνὴρ καὶ τιμητῆς εἰκόνων,
Ἄς περ προσκυνῶν ἐνήθλησεν ἀνδρείως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, μητροπολίτου Τραπεζοῦντος. (ι' αἰ.)

Στίχ. Τῆς Τραπεζοῦντος ὁ κλεινὸς ἱεράρχης,
Βασίλειος συμμέτοχος Βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου τοῦ διακόνου, ῥιφθέντος εἰς κρημνὸν ἐν Ἀκουῖλα ἐπὶ Δεκίου. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φηλικιανοῦ ἐπισκόπου Φουλγινιῶν (Fulginae, Foligno) Ἰταλίας. (†251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Μάρθας, Σαύλας καὶ τῶν σὺν αὐταῖς ἐν Κολωνίᾳ τῆς Γερμανίας. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καρπασίου ἐν Ἀγίννῳ (Aginum, Agen) τῆς νοτίου Γαλλίας. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Εἰρήνης μαρτυρησάσης ἐν Πορτογαλίᾳ ἐπὶ Βισιγόθων, ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πόλει (Santarém) τιμωμένης. (†653)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου καὶ ὁμολογητοῦ Σινδούλφου

(Sindulfus), έρημίτου έν Άουσόνη (Aussonce) πλησίον τής Ρέμς (Rheims) έν Γαλλία. (†660)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων Βραδάνου (Bradán) καὶ Ὁρώρας (Orora), τιμωμένων έν τῆ Νήσῳ τοῦ Ἄνθρώπου (Man). (~ζ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἄκκα (Acca) ἐπισκόπου Ἑξχαμ (Hexham) έν Ἀγγλία. (†740)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βιταλίου, διαδόχου τοῦ ἁγίου Ρουπέριου (Rupert) ὡς ἡγουμένου έν τῆ μονῆ τοῦ ἁγίου Πέτρου έν Σαλζβούργῳ (Salzburg) καὶ ἐκεῖσε ἀρχιεπισκόπου. (717-745)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἄιδάνου (Aidan), ἐπισκόπου Μάυο (Mayo) έν Ἰρλανδία. (†768)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βερνάρδου (Bernard) ἐπισκόπου Βουλσίας (Vulcia) έν Τοσκάνη Ἰταλίας. (†800)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἄδεράλδου (Aderald), ἀρχιδιακόνου Τρικασίου (Troyes) έν Γαλλία, ἀρχηγοῦ προσκυνήματος έν ἁγίοις τόποις καὶ κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ παναγίου τάφου έν Σαμβλιέρη. (†1004)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. (†1462)

Στίχ. Λιποῦσα κόσμον ἔμπλεων ἀκοσμίας,
Νύμφη Ματρῶνα νῦν παρέστη Νυμφίῳ.

Λιποῦσα κόσμον ἔμπλέων ἀκοσμίας,
Χριστῷ πρόσεισι νυμφικῶς ἡ παρθένος.

Εἰκάδι Ματρώνης δέμας γαῖα κάλιψε θανούσης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς (1581) τοῦ σεπτοῦ, ἱεροῦ καὶ ἀφθάρτου λειψάνου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, έν Κεφαλληνία ἀσκήσαντος. (†1579)

Στίχ. Γεράσιμος κάλλιστον ἤρατο στέφος,
Ἐκ τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς τοῦ Κυρίου.

Ὁ έν ουρανοῖς ἀσκητῆς λαμπροφόρος

Ἀνατέταλκε τῆ νήσῳ αὐτοῦ σῶος,

Ἵνα σκέπη καὶ θάλπη αὐτὴν ἔσαι.

Τιμᾶται ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου τούτου, ἐκ Τρικάλων τῆς Κορινθίας καταγομένου, μεγίστου έν θαυμασίους καὶ τέρασι καὶ σημείοις, θαυματουργοῦ καὶ δαιμονοκαταλύτου, έν πολλοῖς μὲν τόποις τὸ πρότερον ἀσκήσαντος έν Ἄγίοις Τόποις καὶ Ἄθωνι καὶ Σινᾶ καὶ Κύπρῳ καὶ Κρήτῃ καὶ Ζακύνθῳ, έν τέλει δὲ έν τῆ Νήσῳ Κεφαλληνία διαλάμφαντος καὶ έν τῆ ὑπ' αὐτοῦ τούτου συσταθείσῃ μονῆ τῶν Ὁμαλῶν, ἧτοι τῆς Νέας Ἱερουσαλήμ, ἀποκειμένου, ἀφθόρου δὲ έν τῆ παρόδῳ τῶν ἐτῶν χάριτι θείᾳ διαμένοντος. Ἐκοιμήθη ὁ ὁσῖος τοῦ Θεοῦ Γεράσιμος κατ' αὐτὴν τὴν

λαμπράν ἡμέραν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν ἔτει 1579, πλὴν διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς θεομητορικῆς ἑορτῆς μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ, τῆς μὲν τελειώσεως εἰς τὴν 16ην Αὐγούστου, τῆς δὲ ἀνακομιδῆς αὐτοῦ σήμερον ἐπισημότερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἱερομονάχου τῆς μονῆς Σβυατογόρσκ (Svyatogorsk) ἐν Ῥωσίᾳ. (†1850)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς (1979) τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, μητροπολίτου Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, τοῦ Καλλίδου. (†1925)

Στίχ. Γρηγόριε, πένησι δούς καὶ σκορπίσας,
Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνεις.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

Τ ην ^{B8} α νε [♯] ξι [♯] χνι [♯] α ^M ςον [♯] θει [♯] αν [♯] β8 λην [♯] της ^{B8}
 εκ της Παρ [♯] θε [♯] ε [♯] ν8 [♯] ς [♯] σαρ [♯] κω [♯] σε [♯] ως [♯] σ8 [♯] τ8 [♯] υ [♯] ψι
 στ8 ^M ο [♯] ο [♯] προ [♯] φη [♯] της [♯] Αβ [♯] βα [♯] κ8 [♯] μ [♯] κα [♯] τα [♯] νο [♯] ων [♯] ε
 κ[♯]ραυ[♯]γα[♯] α [♯] ζε ^{B8} [♯] δο [♯] ξα [♯] τη [♯] δυ [♯] να [♯] μει [♯] σ8 [♯] Κυ [♯] ρι [♯] ε

ὠδὴ ε'

Ε ^{B8} ξε [♯] στη [♯] τα [♯] συμ [♯] πα [♯] ντα [♯] ε [♯] πι [♯] τη [♯] θει [♯] α
 δο [♯] ξη [♯] σ8 [♯] συ [♯] υ [♯] γα [♯] αρ [♯] α [♯] πει [♯] ρο [♯] γα [♯] με [♯] Παρ [♯] θε [♯] ε
 νε [♯] ε [♯] εσ [♯] χ8 [♯] ες [♯] εν [♯] μη [♯] η [♯] τρα [♯] των [♯] ε [♯] πι [♯] πα [♯] αντων
 Θε [♯] ον [♯] και [♯] τε [♯] ε [♯] το [♯] κας [♯] αχ [♯] ρονον [♯] Υι [♯] ον [♯] πα [♯] σι
 τοι [♯] οις [♯] υ [♯] μν8 [♯] σι [♯] σε [♯] σω [♯] τη [♯] ρι [♯] ι [♯] αν [♯] βρα [♯] βευ [♯] ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ ην [♯] θει [♯] αν [♯] ταυ [♯] την [♯] και [♯] παν [♯] τι [♯] μον [♯] τε [♯] λ8 [♯] ν [♯] τες [♯] ε [♯] ορ
 την [♯] οι [♯] θε [♯] ο [♯] φρο [♯] νες [♯] της [♯] Θε [♯] ο [♯] ο [♯] μη [♯] το [♯] ρος [♯] δευ [♯] τε [♯] τας ^{B8}
 χει [♯] ρας [♯] κρο [♯] τη [♯] σω [♯] μεν [♯] τον [♯] εξ [♯] αυ [♯] της [♯] τε [♯] χθε [♯] εν
 τα [♯] Θε [♯] ον [♯] δο [♯] ξα [♯] ζον [♯] τες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς θεοφρονες παρά τὸν κτιστὰν ἀλλὰ πύροσ ἀπειλῆν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνη τέων πατέρων Κυρίος καὶ Θεός ἐλογητοσ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ κοίμῳ νόο τοκοστής Θεοτοκῆ διέσωσατο τοτέ με ἐν τυπῆ μενος νυν δε ἐνεργῆ με ἐνος τῆν οἰκῆ με νῆν ἀπασαν ἀγειρεῖ ψαλλῆσαν τὸν Κυρίον ὑμνεῖ τε τα ἐργα καὶ ὑπερῦψου τε εἰς πάντας αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B8}
Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^ε ^{7χ} και
η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μ8 ^Δ ² ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

2 ^χ ^{B8}
O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησαι τ8 ^ε ^{7χ} ι δε γαρ α πο τ8 νυν μα
κα ρι ^χ ^ε ^{7χ} 8 σι με πασαι αι γε νε αι ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

3 ^χ ^{B8}
O τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **χ** **B8**
E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **χ** **B8**
Kα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ς'.

Ἦχος Δι-Θ

Δεικνύων ὁ ὀτιὰν ἄνθρωπος Σωτῆρ
κατ' ἕσιν ἂν ἀνάστασεν ἐκ τῶν μνημάτων
τοσβρωσὼς σὺ ὑμῶν τε ἐσχες καὶ μεσονστα
σας ἐδίδοσκας μετὰ νοῦ ἀνκηρὺ σσειν
εὐθύς δὲ πρὸς ἕρα ἀνιόν ἀνεληφθῆς
Πατέρα καὶ Μαθηταῖς αἰαῖς πεμπειν
τον Παράκλητον ἐπέγγειλῶ Ὑπερθε
εὐθεῖα ἄνθρωπε δόξα τῆς ἡε
γεερσειε

Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Παρεστήκως Ἀρτέμιε τῆ
γιατρία ἀδὶ καὶ ἀστραπαι λαμποόμε
νοσταῖς ἐκεῖθεν πλῆσι ἰως ἐξ ἕρα νῆε
εποπτε εὐεῖς τῶς τιμωντάσ σε ποοθώ με

γα λο μαρ τυς ε εν δο ξε ^Δ συμ μα χων θει ει οis
 ο ο πλοις ^Ϟ ως τϞ Χρι στϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ ^Δ στρα τι ω
 της α ρι στος α α θλο φο ο ρε ^Ϟ τω σταυ ρο
 φο ρω α α να κτι ^Δ κατ εχ θρων πο ο λε μι ι
 ων ^Ϟ

Τοῦ Ὁσίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-θ

Των Κε φαλ λη νων ωφ θης θερ μο ος προ στα α
 της ^Ϟ Γε ρα σι με θε ο φρον και α α ντι λη η
 πτωρ ^Ϟ δι ο εκ πα σης ρυ σαι πε ε ρι στα α σε
 ως ^Δ την νη σον σϞ Ϟ μα κα α ρι ε ^Ϟ την ε ορ τα ζϞ
 Ϟ σαν πο ο θω ^Δ την φω το φο ρο ον σϞ μνη η
 μνην ^Ϟ

Θεοτοχίον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-θ

Τον Ποι η την και Κτι στην παν τω ων τε κϞ Ϟ
 σα ^Ϟ των ποι η μα των παν των ως α α νω τε ε

ρα^β υ ψω σον τον νεν και τη ην καρ δι ι αν μ^β προς
 την α γα α πην Α α χραντε^β του προ ελ θον το ος α
 φρα α στως^β εκ της α χρα ντ^β ε γαστρο ος σ^β ε

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον^ν αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα α νων^ν αι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω

Νη
 ω ω ω Θε ε ε ε ω^ν

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του^ν αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
 του ου σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω^ν

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον^β
 δο ξα αυ

τη εσται πα ασι τοις ο σι οισ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρω σας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτι ρμων και φι λα ανθρωω πος

Στίχ. β'. Αινεΐτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε

αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθα ρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Στίχ. γ'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει

τε αυ τον κα τα το πληθωσθησμε γαλω συ νησ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον

εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Oαγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλὴ Νη ς

Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω

Οσι ε πα τερ Γε ρα σι με των ε πι γει

ων τερ πνων πα σαν σχε σιν κα τε λι πες και σαρ κοσ ευ

παθει αν ο ρα νι ω σ ο ε ρω τι και τω Σω

τη η ρι κα τη κο λ ο θη σας εν γη βι

ω ω σας οι α περ α γγε λος ω ω των α

γω νων ο δι ων πλη ρης γε γο νας των δω ρε ων

ο Α γι ο Πνευ ματος ως εν θε ο ο τα τος

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μ ο

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Οσι ε πα τερ Γε ρα σι με α πο χω ρων

των εν γη και α παν των υ περ τε ρος των φθα ρ των

δει κνυ με νος θε ο λη πτω φρο νη μα τι πο λεις

και το ο πος πλει σης δι η μει ψας προς το βρα
βει ει ον της α νω κλη σε ως σπε ευ δων θεο
μο τα τα ς τυ χων κα τε λα βες των ε φε των
παντωντο ακροτατον θε σει θε ς ς με νος

Μα κα ρι ος α νηο ο φο βη με νος τον Κυ
ρι ον εν ταις εν το λαις αυ τη θε λη η σει σφο
δρα

Π α τερ θε ο φρον Γε ρα σι με α πο στα λεις
εκ θε ς ως ς ρα νι ος αν θρω πος προς την νη
σον ε φθα σας Κε φαλ λη νων μα κα ρι ε και ταυ
την πλη η σας της ευ λο γι ας σμ ο νη ν α
γι ι αν ι δρυ σας Α γι ε ε εν θα μο
να ζσαι κυ κλω τη λει ψα νη σθ παν ευ λα βως
μελ ποςιν ι στα μεναι τας α ρι στει ει ας σθ

Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ο θα να

τος τὸ Ο σι ὄ αυ τὸ

Π α τερ παμ μα καρ Γε ρα σι με σε πο λι ὄ
χον θερ μον και προ στα την και ε φορον κε κτη με
νη γαν νται τοις πολ λοις θαυμα σι οις σὸ κε φαλ λη
νι ι α και τω λει ψα νω σὸ α ει προς
πι ι πτειθερ μως βο ω σα σοι ω ως περ δι
ε σωσας πα λαι η μας Α γι ε ὄ τω και νυν και
παν το τε φυλαττε την κλη ρα χι ι αν σὸ

Δόξα.

Ἐωθινόν ζ.

Ἦχος Πα

Π α
ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Η ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν
θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ει ρη η νην την
ση η ην δι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν
μα α θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο

ο ο βους ε δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α αν τας
 Πα πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε
 ε σται ει ει λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων
 τη ης ψυ υ υ χης δει ει ει ξας τας χει ει ει
 ει ει ρας και αι αι του ους πο ο ο ο δα α α ας
 σου πλην α πι στου ου ουν των ε ε ε ε ε τι τη
 της τρο φη η ης με ε τα λη η η ψει και
 δι δα χω ω ων α να μνη η η σει δι η νοι
 ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον νου του σου νι ε ε
 ναι τα ας γρα α α φας οισ και την πα τρι κην επ α
 γγε λι ι ι αν κα α αθ υ πο ο σχο ο με ε ε
 Πα ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας α αυ τους δι
 Δι ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον δι ο
 ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου
 Δι Κε με εν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ
 Πα ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογή με ἐνη ὑπαρχεῖς Θεο
το κε Παρθε ἐνε διὰ γὰρ τῆς ἐκ
σαρκῶ θε ἐν τῶς ο ἀδης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ ἀνα κληται ἡ κα τὰ ρα νε νε ἐ κρω
ται ἡ Εὐ ἀ η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να ἀ τω ται και ἡ μεις ἐ ζω ο ποι ἡ θη μεν δι
ο ἀ νυ μνην τε βω ω μεν ἐν εὐ λο γη τος Χρι
στος ο Θε ος ἡ μων ο ου τως εὐ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ς

Δοξα σοι τῶ δει ξαντι το φως δοξα ἐν ὑ
ψι ι στοις Θε ω και ἐ πι γης ει ρη η η νη ἐν ἀν
θρωποις εὐ δο κι ἀ

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^ν

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου ^ν

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον η μας ^ν

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^Δ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην ^ν

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η

μας κα θα πε ρ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξο με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο οςμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

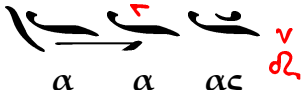
Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος

 Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

 ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α

 α α ας

Ἦχος π̄δ̄ Νη ρ

A να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τῆ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῆ

θα να τῆ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῆ εχ

θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σα ε ξα πε στει λας αυ τῆς ε πι ι το κη

ρυ γμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη

οι κῶ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος π̄δ̄ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πῶς ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τῶ Πα τρι
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ. Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
 θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ
 η μ ω ν Κυ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

τὸ τέλος: Κυ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
 μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω σω σ ο ν η μ α α σ Υ ι ε ε
 Θε ο υ ο α ν α σ τ α α α α σ εκ νε κ ρ ω ω ω
 ω ν

ὁ β΄ χορός:

ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ε ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

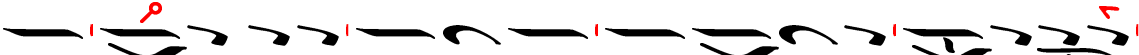

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Πάϛ Κε ϕ

Ευ σε βει ασ τοις τροποισκαλ λω πι ζο μενος
θλη τι κης α γλα ῖ ασ ωφ θης σο φε κοι νω νος
προς α γω νας αν δρι κς πα ρα τα ξα μενος
ως λυχ νος φω ταυ γης των θαυ μα των τας βο λας εκ πεμ πεις
τη οι κς με νη Αρ τε μι ε α θλο φο ο ρε
προς σω τη ρι αν των ψυ χω η η μων

Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου.

Ἦχος Πα ϕ

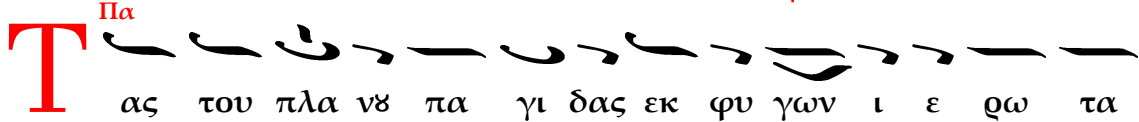

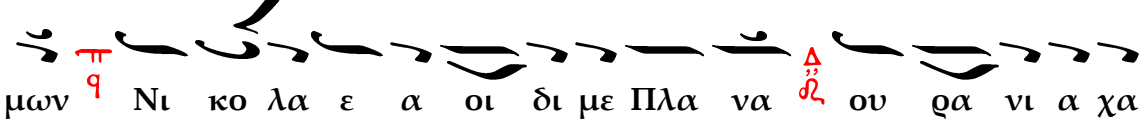
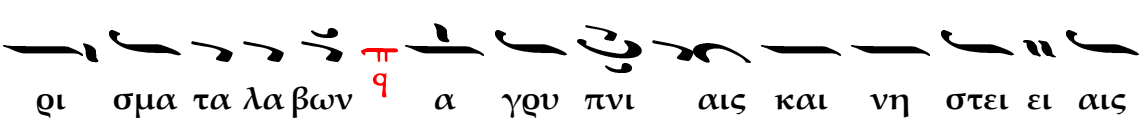
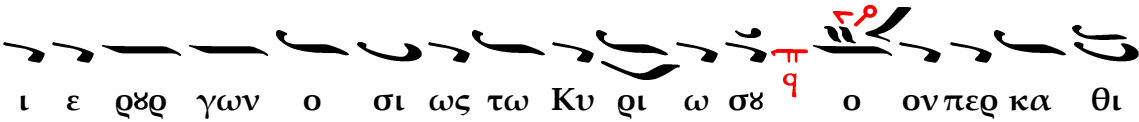
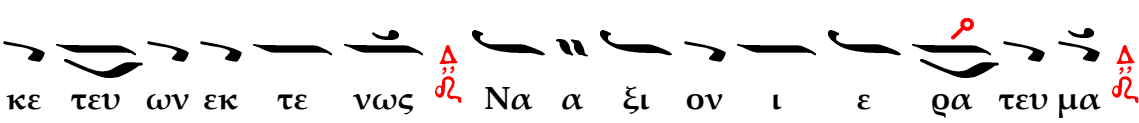
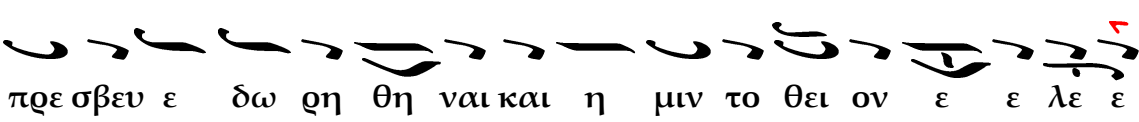

Των Ορ θο δο ξων προ στατην και εν σω μα τι Α
γγε λον και θαυ μα τερ γον θε ο φο ο ρον νε ο φα
νεν τα η μιν ε παι νε σω μεν πι στοι θει ον Γε
ρα σιμον ο τι α ξι ως πα ρα Θε ο α πει λη
φεν ι α μα των την α ε να ον χα ριν ρων νυ

 σι τῆς νο σὲν τας και δαι μο νων τας ι α α ται ^Δ₂

 δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρου ει ι α α μα α

 τα ^π₉

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

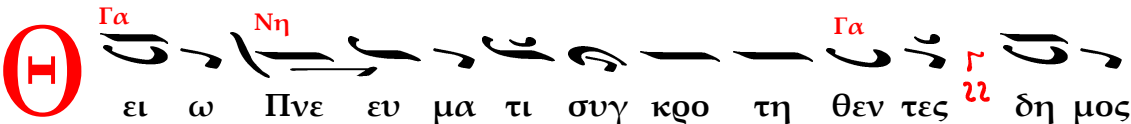
Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

 τε ^Δ₂ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ₂ δι α βι ι ς πα τηρ η

 μων ^π₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ₂ ου ρα νι α χα

 ρι σμα τα λα βων ^π₉ α γου πνι αις και νη στει ει αις

 ι ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^π₉ ο ον περ κα θι

 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ₂ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ₂

 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

 ος ^π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ρ

Η^{Γα} ει ω ^{Νη} Πνε ευ μα τι συγ κρο τη ^{Γα} θεν τες ^Γ₂₂ δη μοσ

Νη Γα Πα
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
 Νη
 στῃ ὀ τεσσ α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
 Γα Πα
 υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
 Γα
 δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 Πα
 ου σι ον δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 Γα
 λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α Γα
 γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 Νη
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 Γα
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 Γα
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι - θ

Π
 ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Ϟ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Προκείμενον τοῦ Ὁσίου
καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν
αὐτῶν. (ρμθ' 5)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ
ὁσίων. (ρμθ' 5)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Κ αυ χη σον ται Ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

αι νε σι σαυ τ ε εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων

Κ αυ χη σον ται Ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Α ι υ ψω σεις τ ε Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των

και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ται αις χερ σιν αυ των

Κ αυ χη σον ται Ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ τω ω ων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α λλη
λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
ρι η η η μων
λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τσ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

Α λλη λσ σ ι ι α Α α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α Α λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι Α λλη λσ σ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ' 27-39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηροπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· Καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἴδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει,

ίματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ’ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ’ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ’ ὄλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

Ἦχος πδ Νη ρ

Νη Μ
 ι τα α α α α α α Χε ε ε ε
 ε ρ ρ ρ ρ ρ βι ι η ι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι κω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον τε ε υε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η η ζω και τη ζω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω

^{Δι} ω ω ^Α Τρι ^{Πα} α α α α ^Μ δι ι ι ι ι ι ι ι
^{Ββ} ι ι ^{Νη} το ον ^β τρι ^χ σα α α α α α α ² το ο ον
^{Νη} τρι σα α α ^β γι ο ον ^χ υ υ υ υ ² μνον προ ο σα
α α α α ^{Νη} δο ο ο ο ο ο ο ^β ο ο ο ο προ σα δον
^Μ τε ε ^β λιε ε ε ε ε ες ² πα α σαν τη ην βι ω ω
^{Γα} τι ι κη η ^β η η η η ² α πο θω ω ω ω ω ω
^{Πα} με α ^β πο θω με ^{Νη} θα α με ε ε ε ε ² ρι ι ι ι ι
ι ^β η ι ι ι ι ² με ρι ^β μνα α ² η α α α αν
^{Νη} Ω ^{Πα} ς το ον Βα ^β σι ι ² λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι} χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ^{Πα} λιε ε ε βα ^β σι λε ε α α α α α
^{Δι} α α ^β ^Α των ο ο ο ^{Πα} λων ^{Νη} υ πο δε ^β ξο ο ο ο ο ² με
ε ε ε ε ^β νοι
^{Νη} Τ ^β αις α αγ ^β γε ε ε ε ε ε ² λι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ^{Δι} α γγε ^{Πα} λι και αι αι αι αι ^{Δι} αις ^β α
ο ο ^β ρα α α α α α α ^{Πα} τω ω ^β ως ^{Δι} δο ρυ

φο ρα ς ς ς ς ς με ε ε ε ε νον τα

α α α α ξε ε τα α ξε σιν Α λλη η λα ς ς

ς ς ς ς ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἦχος πλ' Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ

Λειτουργικά εἰς ἤχον Νη ρ

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α दा ο μο ϑ ϑ σι ον και α χω

ω ρι ι στον

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μη Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μη ϑ

ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ γη η μη και αι αι ρυ

υ ση ης μη

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον

τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Nη} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι α αν
 αι νε σε ως

Ε^{Nη} λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε ε
 σε ε ως

Κ^{Nη} αι με τα τς πνευ μα το ος σθ

Ε^{Δι} ε χο μεν προ σ τον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Nη} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Nη} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σα ββα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη η της
 δοξης σε ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ρ ω σαν να α ο
 εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

A^{Nη}
 α α α μη ην

A^{Nη}
 α α α μη η η η η η η ην

Σ^{Nη}
 ε ε υ μν ρ ρ ρ ρ ρ ρ μεν σε

Ευ λο γω ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι στω ρ μεν

Κυ υ υ υ ρι ι ε και δε ο με θα α α

σε ο Θε ε ο ος η η μων

ιγ' Σεπτ. ,αθπς' Ι.Α.

Τὸ συνειθισμένον. Ἦχος πλ.δ'.

Ἦχος πλ.δ' Νη ρ

A^{Nη}
 ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα

ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει

μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω
 ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε
 ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε
 ε ε ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τώ ως τώ ω ω
 ω ω ων Σε ε ρα α α φμι την α δι α
 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
 κς ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
 κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἀναστασίῳ τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος Νη ς

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ι ζειν σε ε την Θε ε ο
 το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε

ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι
 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ι μι
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ
 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την
 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο
 ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την
 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον σε
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστὶ, ἀπλοῦν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

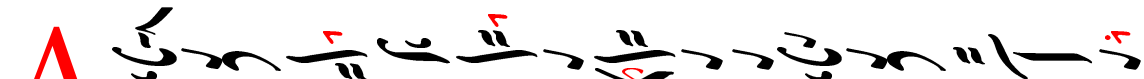

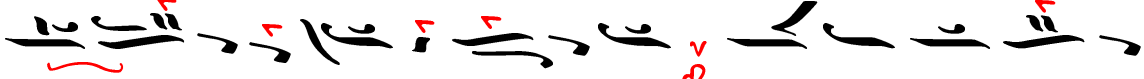
Α ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η η θως μα
 κα ρι ζει ει ν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
 κον την α ει μα κα α ρι ι στον και αι πα να
 μω μη η τον και μη τε ε ε ρα τς ς Θε ε
 ε ς ς η η η μων την τι μι ω τε ε

 ραν τωων Χε ρϑ ϑ ϑ βιμ ^{Δι} και εν δο ξο ο τε ε ε

 ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ω ων Σε

 ε ρα α α φιμ ^ν την α δι α φθο ο ο ο ο ο

 ρος ^θ Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κϑ

 ϑ ϑ ϑ ϑ σαν ^{Δι} την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο

 κον ^{Δι} σε ε ε ε με ε γα α α λυ υ νο ο

 ο ^{Δι} με ε ε εν ^{Νη}

(Έτονίσθη ἐν Κιάτῳ, κέ Αὐγ. βιθ', ἐγράφη ἐνταῦθα κζ' Αὐγ. 'Ι. Α.)

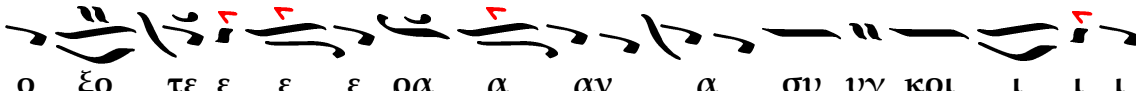
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Δι} Νη ρ

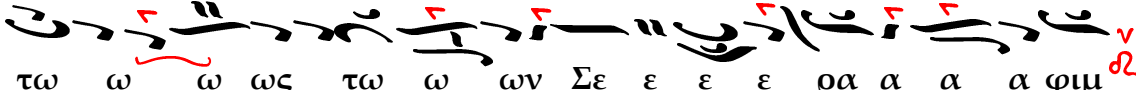

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

 ω ω ως ^ν μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

 ηην Θε ε ο ο το ο ο ο κον ^ν την α ει μα α

 κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η

 τον ^ν και μη η τε ε ε ρα α α α τϑ ϑ Θε

 ϑ ϑ ϑ η η η η μων ^ν την τι μι ω ω

 τε ε ε ρα αν των Χε ρα ς βι ιμ και εν δο

 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι

 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ

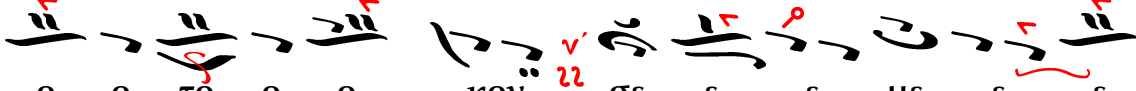
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε

 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε

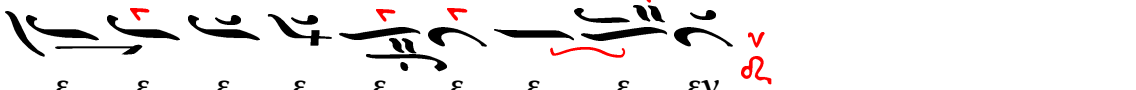
 ε κς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε

 ο ο τό ο ο κον σε ε ε με ε ε

 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε εν

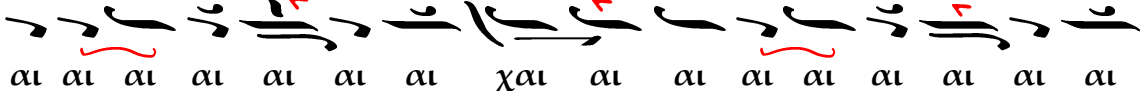
(Κέρκυρα κη' Μαρτίου ββ', Ι.Α.)

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

 Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

εκ τωων ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ρα α α ε εκ των ω ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω

να α α λε ε ε ε ε ε λε να α α α λε να α

να α α λε τε ε ε λε να να λε να λε να

λε λε να να λε λε να να α λε να λε

λε λε να λε λε να λε λε να α α λε

λε να να λε ε Α α α α λλη η η η η

λ ι α λ λη λ ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τς νυν και ε ως τς αι ω ω νος (δς)
Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος